

Det gælder om

Børn & Bøger har talt med det nye medlem, der er trådt ind i det

Af Eiler Jensen

Det nye medlem af foreningens faglige udvalg, Mette Bundgaard, fortæller, at selvom hun ikke har så mange timer på biblioteket, formidler hun bøger til alle skolens elever, og at hun har et godt samarbejde med lærerne.

Skolen på Amagerbro ligger på Lybækgade, 2300 København S. Den er en folkeskole med stærke traditioner, og den er beliggende i hjertet af Amagerbro.

Bygningerne rummer mange generationers fortællinger, og de nyrenoverede lokaler rummer nye og moderne tanker. Skolen har 330 elever, 32 lærere og 17 pædagoger i KKFO.

I skolens velkomstfolder kan man læse:

Alle skal opleve at lykkes

Vi har fokus på børnenes trivsel. Vi skal trives for at lære, men også lære for at trives. Derfor vægter vi spændende undervisning i alle former.

Mette Bundgaards interesse for billedkunst skinner igennem på skolebiblioteket, hvor der på flere reoler findes udstillinger, f.eks. en udstilling fra 5. årgangs projektuge, som omfatter forskellige huse.

Vi mener, at den bedste måde at lære på er ved at give vores børn en varieret hverdag, som tilgodeser børnenes forskelligheder på kryds og tværs, så alle oplever, at de lykkes.

Derfor er et af vores kendetegn, at vi ofte er to voksne i undervisningen, og at vi ønsker et tæt samarbejde med jer forældre.

Lærere, pædagoger og ledelse er desuden meget optaget af at lytte til børnenes stemmer og give dem medbestemmelse i elevrådet, til børnemøder i KKFO'en og i det daglige. Børnene skal se og mærke, at vi laver skole for dem.

På skolebiblioteket finder man det nye medlem af Landsforeningen Skole & Bøgers faglige udvalg, Mette Bundgaard, som huserer her. Til at hjælpe sig i det daglige har hun sin "bognusser" og faktotum Sanne Kraglund, der er i fleksjob på stedet.

For at kunne få et skolebibliotek til at shine, som det hedder nu om stunder, er det vigtigt, at man har ledelsens opmærksomhed, og det har Mette Bundgaard i høj grad.

- Alt, hvad jeg foreslår, får faktisk go, fortæller hun.

Den ene del af skolens ledelsesteam er selv gammel skolebibliotekar og ved derfor, hvad der kræves for at lykkes.

Bøger og udstillinger

Mette Bundgaard har 12 ugentlige lektioner på skolebiblioteket.

- Det er jo altid et spørgsmål, om man burde have flere timer, men jeg kan så godt lide at undervise også – og i begge mine linjefag, som er dansk og billedkunst, fortæller hun.

Mette Bundgaards interesse for billedkunst skinner da også igennem på skolebiblioteket, hvor der på flere af reolerne findes udstillinger.

n at *tease* eleverne

faglige udvalg som Københavns nye repræsentant.

F.eks. er der en udstilling af 5. år-gangs projektuge, som omfatter forskellige huse, mens der på andre reoler er udstillet arbejder med Astrid Lindgren og Pippi Langstrømpe.

Den ene villa Villekulla er udstillet ved siden af den anden. Så når børnene kommer på besøg på biblioteket, kommer de samtidig på udstilling.

Ellers er det store rum præget af mange reoler, hvori der er mange bøger, en del af dem udstillet med forsiderne fremad. Midt i det store rum findes *tæppet*. Et meget stort, kvadratisk, ægte(?) tæppe.

Her foregår alt, når klasserne er på biblioteksbesøg. På en overdimensioneret "marokkopude" sidder Mette Bundgaard og underviser eller fortæller eller samtaler med eleverne, der ligger og lytter til ordene eller deltager i samtalen.

Som på ethvert *helligt* område, tager man naturligvis skoene af, når man færdes på det.

Socialt og etnisk mangfoldigt

- Det tæppe blev min redning, fortæller Mette Bundgaard, der ikke vidste, hvad hun i sin tid skulle stille op med rummet, hvordan gøre det til et godt værested? Men tæppet kom flyvende ind fra højre som en anden *Deus ex Machina*. Sådan.

- Tæppet samler, fortæller hun.

Vi sætter os med en kop kaffe, og Mette Bundgaard fortæller:

- Jeg har hele tiden været dansk-lærer (af hjertet) og billedkunstlærer. Inden jeg kom her, var jeg lærer på en privatskole i 27 år, og her var der ikke

I skolebiblioteket findes mange forskellige udstillinger, f.eks. flere villa Villekullaer, så når børnene kommer på besøg, kommer de samtidig på udstilling. Bemærk en flig af det magiske tæppe forned.

meget med skolebibliotek og med vejlederfunktioner, men det var der brug for her, så det havde jeg lyst til at afprøve.

- Vi er en skole, der er socialt og etnisk mangfoldig. Det, synes jeg, giver muligheder snarere end begrænsninger.

- Kort efter jeg var blevet ansat, gik skolebibliotekaren på pension, og jeg nåede dårligt nok at komme i gang med arbejdet, før skolen skulle bygges om – herunder også biblioteket, der derfor skulle pakkes ned for at blive åbnet i et klasseværelse.

- Så den første tid blev noget med at pakke ned og pakke ud, men det blev da færdigt og skulle indrettes. Med hensyn til indretningen, blev jeg ikke rigtig taget med på råd, for jeg havde da nogle ideer.

Begyndte på BookTalks

- Der var i øvrigt mange af de ting, som de havde i tankerne med rummet her, som endte med at blive sparet væk. Marker Space og den slags.

- Jeg ville bare gerne have nogle bøger og så nogle lettere og lavere reoler, end det endte med. Men okay. Pedellen, viste det sig, blev min redningsmand. For han og jeg fandt så det her gamle tæppe nede i kælderen.

- Da jeg kom her, var der mange af eleverne – især drengene – som havde for vane bare at tage en bog ned fra hylden, jo tykkere jo bedre, som de gav sig til at læse i. De fattede ikke en brik af, hvad de sad og kiggede på.

- Herregud det var gamle bøger af f.eks. Bang og Pontoppidan. De havde jo ingen forudsætninger for at kunne